

[Karlskov Jensen.]

byttenedgang på mindst 30 pct. på grund af tørken i indeværende år.

På et senere tidspunkt har landbrugsministeren efter forhandling med – og jeg forstår tilslutning fra – landboorganisationerne fremsat regeringsforslaget, det andet forslag, som vi behandler her. Efter det forslag stilles der statsgaranti for lån, der optages i banker og sparekasser inden for en beløbsramme på 200 mill. kr., med et rentetilskud på 5 pct. p. a. i 7 år, også til landbrugere, der har haft en udbyttenedgang og er i økonomiske vanskeligheder, men her er der tale om en udbyttenedgang på 40 pct. som det mindste. Der er dog tale om, at der kan ske fravigelse fra de 40 pct., hvor der er tale om nyetablerede landmænd.

Der er samtidig i regeringsforslaget en bestemmelse om en henstandsordning for de tørkelån, der blev givet i fjor – en henstandsordning, som vi helt kan tilslutte os.

Det rentetilskud, regeringsforslaget indebærer, anslår ministeren til at udgøre i alt 55 mill. kr. i de 7 år. Det vil altså sige, at det drejer sig om 8 mill. kr. om året i de 7 år for at komme de landmænd til hjælp, der er tørkeramte. Beløbet forekommer mig at være uhyre beskedent i forhold til udbyttetabet på grund af tørken. Hvis vi går ud fra de bemærkninger, ministeren ledsager lovforslaget med, og den statistik, der foreligger fra Danmarks statistik, så kan man beregne, at der er tale om et minus på ca. 3,5 milliarder foderenheder. Nu går ministeren i anden forbindelse ud fra en foderenhedspris på 1 kr., og det er nok realistisk, men selv om vi gik lidt ned i forhold dertil, så ligger tørketabet for de landmænd, der er hårdt ramt, i en størrelsesorden på omkring 3 mia kr.

Ministerens anslår selv, at det er ca. 1 million ha af vores landbrugsjord, der er alvorligt ramt af tørken. Det står også i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg er enig i den vurdering. De statsgaranterede lån, som regeringsforslaget herefter opererer med, udgør altså simpelt hen 200 kr. pr. ramt ha i gennemsnit, og rentetilskuddet, som i alt udgør 55 kr. pr. ha, svarer altså i virkeligheden til ca. 1/2 td korn pr. ha af de områder, der er blevet berørt af tørken. Det er størrelsesordenen. Jeg må sige, at jeg er alvorligt bange for, at det ikke er tilstrækkeligt til at forhindre, at mange landmandsfamilier må gå fra gårdene, og at der vil ske besætningsreduktioner i et betydeligt omfang, om disse rammer ikke udvides.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren vil være med til at søge bevillingsrammen, som er fastsat i regeringsforslaget på de 200 mill. kr., udvidet, såfremt låneansøgningerne væsentligt overstiger det tal, og om ministeren kan give tilsagn om, at de, der opfylder betingelserne, også kan få lån og få rentenedslag.

Jeg vil også gerne, om vi i udvalget kan se på i forbindelse med regeringsforslaget, om den adgang til, at ministeren kan dispensere for nyetablerede landmænd fra 40 pct.s reglen, ikke bør udstrækkes til også at kunne finde anvendelse i andre særlige tilfælde efter ministerens skøn, for jeg er bange for, at der vil være en del tilfælde, der ellers falder udenfor, og hvor der er et meget akut behov for støtte.

I betragtning af den alvorlige situation, mange landmandsfamilier befinder sig i, og de store samfundsmæssige interesser, der står på spil, skal der ikke herske tvivl om venstres vilje til at medvirke til den nødvendige støttelovgivning. Det har vi vist ved at fremsætte vores eget lovforslag, som vi mener er det, der bedst løser problemerne.

Jeg vil godt føje til, at når landbrugsministeren i sin indledning her udtalte en forbavelse over, at vi, om jeg så må sige, opretholder vores forslag, efter at ministeren har forhandlet med organisationerne, så må den forbavelse vel have sin rod i, at man fra socialdemokratiets side har en anden holdning til organisationerne i forhold til folketinget, end vi har i venstre. For vort vedkommende betragter vi organisationerne på den måde, at de har deres funktion, men at folketinget også har sin funktion og sin selvstændige funktion. Det betyder ikke, at det ikke gør indtryk på os, naturligvis, at ministeren har forhandlet sig til rette med landbrugets organisationer, men det betyder, at vi ikke nødvendigvis er forpligtede heraf.

Hr. Søren B. Jørgensen og flere andre ordførere sagde, at der var tale om en overbudspolitik fra venstres side, og hr. Arne Bjerregaard sagde fra kristeligt folkepartis side, at venstres forslag var et rent politisk forslag. Jeg må gøre opmærksom på, at vi bebudede vores forslag, længe før der overhovedet var tale om forhandlinger mellem landbrugsministeren og organisationerne, og det blev fremsat, før disse forhandlinger var afsluttet, og uden at vi kunne kende noget som helst til det resultat. Men vi kunne se – og det tror jeg også gælder de partier, der nu ligesom lægger luft imellem